

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 188

1 Σεπτεμβρίου 2006

Ἡ φωτισμένη ἐπιλογή

Σταμάτησα, μέ προσοχή καί μέ δέος, στήν ἀτίμητη μαρτυρία καρδιάς, πού χαράχτηκε καί παραδόθηκε στήν ἱστορία, ἀπό τόν κάλαμο τοῦ φωτισμένου καί ἥρωα Ἀποστόλου μας, τοῦ Παύλου. Στή γραπτή κατάθεση τῆς πολύτιμης, προσωπικῆς του ἐμπειρίας καί στή φανέρωση τοῦ φωτισμένου καί δυναμικοῦ ἀγωνιστικοῦ του φρονήματος, βρῆκα τό νοηματισμό τῆς ἐλευθερίας, βιωμένης καί ἐκφρασμένης ἀπό μιά οἰκουμενικά ἀναγνωρισμένη καί καταξιωμένη ὕπαρξη.

Ο Παῦλος «δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ρωμ. α' 1), «διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καί ἀληθείᾳ» (Α' Τιμοθ. θ' 7), χαίρεται καί χειρίζεται τήν προσωπική του ἐλευθερία, ὅπως ὁ κάθε ὁδοιπόρος τῆς γῆς χαίρεται καί ἀπολαμβάνει τούς ἀνοιχτούς οὐρανούς καί τή μεθυστική ὁμορφιά τῆς ἀπέραντης δημιουργίας. Κρατάει, ὅμως, γιά τόν ἑαυτό του τό ἀναφαίρετο δικαίωμα τῆς κρίσης καί τῆς ἐπιλογῆς. «Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγώ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος» (Α' Κορινθ. στί 12). Ὅλα ἔχω τήν ἐξουσία νά τά ἀποφασίζω καί νά τά

ἐνεργοποιῶ στή ζωή μου. Ὅλα, ὅμως, δέ συμφέρουν στήν ὑπαρξή μου. Ὅλα βρίσκονται ἀνοιχτά μπροστά μου, σάν προτάσεις καί σάν προκλήσεις. Ἀλλά ἐγώ δέν θά ἐπιτρέψω στή θέλησή μου νά καμφθεῖ καί νά ὑποδουλωθεῖ σέ ὅ,τιδήποτε.

Η ἐξομολογητική αὐτή κατάθεση τῆς φωτισμένης ἀποστολικῆς καρδιάς τοποθετεῖ, ἐξ ὑπαρχῆς, σέ ἄλλη βάση τό πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας, πού τό βιώνουμε νά πολυσυζητεῖται στήν ἐποχή μας καί νά παραμένει ἀδιευκρίνιστο. Γιά τόν Ἀπόστολο, ἐλευθερία δέν εἶναι ἡ αὐθόρμητη καί ἀνέλεγκτη υἱοθέτηση τῆς πρώτης πρότασης, πού θά τή βροῦμε μπροστά μας ἢ πού θά μᾶς τήν εἰσηγηθεῖ ἡ ὁργανωμένη προπαγάνδα καί ἡ ἐμπορική διαφήμιση. Μιά τέτοια ἀλόγιστη ἀποδοχή προτάσεων ἢ σχημάτων ζωῆς ὀδηγεῖ ἢ, μᾶλλον, σύρει στήν ὑποδούλωση τοῦ προσώπου καί στήν ὑποθήκευση τοῦ ἀτίμητου προνομίου τῆς ἐλευθερίας.

Τό ἀνοιγμα πρὸς τὰ ἐνδεχόμενα τῆς ζωῆς, πρὸς τὰ συναπαντήματα τῆς καθημερινότητας ἢ πρὸς τίς πολλαπλές χαράξεις πορείας, γιά ἀνάπτυξη καί καταξίωση τῆς προσωπικότητας, προϋποθέτει τήν ἀνεμπόδιστη λειτουργία δυό παραγόντων. Ὁ πρῶτος, εἶναι ἡ καθαρή, ἡ φωτισμένη καί ἀνεπηρέαστη κρίση. Ἡ διάκριση τῆς πρότασης, πού «συμφέρει» στήν ὑπαρξη, ἀπό τήν πρόταση, πού τήν ἀποπροσανατολίζει, τήν ὑποδουλώνει καί τήν καταρρακώνει. Καί ὁ δεύτερος παράγοντας, πού περιχαράκωνει τήν ἐλευθερία καί τήν κάνει προσωπικό κτῆμα ἀναφαίρετο, εἶναι ἡ δυναμική θέληση. Ἡ ἀκεραιότητα, πού δέν κάμπτεται. Ἡ αὐτοτέλεια, πού δέ θυσιάζεται γιά χάρη τῆς ἔνταξης σέ κενοφανή, ἀδοκίμαστα σχήματα. Ἡ ἱκανότητα νά ἀντιστέκεται ἡ ψυχὴ στὸν πειρασμό τῆς δοκιμῆς καί στή μαγεία τῆς ἐπίδειξης μαζικοῦ, ἐκσυγχρονιστικοῦ πνεύματος.

Η διακήρυξη: «οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος» φανερώνει δύναμη ψυχῆς καί ἰσχυροποίηση τῆς θέλησης, πού ἐξασφαλίζουν τήν αὐτεξουσιότητα καί τήν αὐτονομία στό πρόσωπο. Ἡ κάθε κίνησή του εἶναι συνέπεια ἐλεύθερης ἐπιλογῆς. Καί ἡ κάθε πράξη του, ἀποτελεῖ κεφάλαιο ἐντελῶς ἀνεπηρέαστης ἱστορίας.

Αναμείνате στό άκουστικό σας...

Ή άμερόληπτη καί διακριτική λαϊκή διαίσθηση, μέ βαθύ τό βίωμα της οδύνης, έχει άποκρυσταλλώσει τήν έτυμηγορία της. Καί ή έτυμηγορία αύτή εΐναι πάνδημη. Έκφρασμένη μέ τήν ΐδια, λιτή, διατύπωση άπό τή μιιά άκρη της έλληνικής πατρίδας, ΐσαμε τήν άλλη. Ή κάθαρση στό άρωστο καί, κυριολεκτικά, σαπισμένο άρχιερατικό σωμα της Έκκλησίας της Έλλάδος άρχισε. "Οχι, όμως, μέ τήν πρωτοβουλία της υπεύθυνης καί υπόλογης έκκλησιαστικής ήγεσίας. Άρχισε μέ τήν καθυστερημένη, αλλά, άναπόδραστη παρέμβαση της ποινικής Δικαιοσύνης καί μέ τήν επίκληση του Νόμου, πού είσοδεύει στά κελλιά των φυλακών τούς καταχραστές της έξουσίας καί τούς νοσφιστές χρημάτων, πού δέν τούς άνήκουν.

Ή άνεξήγητη καί «έν πολλοΐς» ύποπτη νάρκη των διοικητικών οργάνων της Έκκλησίας της Έλλάδος καί, «κατ' άποκλειστικότητα», ή διάστροφη έγρήγορση του προέδρου της Διαρκούς Ίε-

Η ΚΑΘΑΡΣΗ

Τά ευχάριστα γιά τήν Έκκλησία εΐναι ότι ή κάθαρση στήν Έκκλησία (έπιτέλους...) άρχισε.

Τά δυσάρεστα γιά τήν Ίεραρχία της Έκκλησίας εΐναι ότι ή κάθαρση στήν Έκκλησία άρχισε άπό τή Δικαιοσύνη...

«ΤΟ ΒΗΜΑ» (20-6-2006)

ρᾶς Συνόδου καί της Συνόδου της Ίεραρχίας, Άρχιεπισκόπου Χριστόδουλου, άφησαν άνοικτό καί έλεύθερο τό γήπεδο της άσχημοσύνης στους άσυνείδητους ρασοφόρους καί έγιναν αίτία νά συρθεΐ τό έπισκοπικό χάρισμα στά παράθυρα του τηλεοπτικού κουτσομπολιού καί οί έγκολπιοφόροι «ρασποΐτιν» στά έδώλια των Δικαστηρίων κακουργημάτων.

Υπογραμμίζουμε, μέ έμφαση, αύτή τήν περίεργη, αλλά καί προβληματική διαφοροποίηση. Τά υπεύθυνα διοικητικά καί δικαστικά όργανα της Έκκλησίας της Έλλάδος, κατά τό μακρό διάστημα των συνταρακτικών έκρήξεων των άρχιερατικών καί ιερατικών σκανδάλων καί παρά τήν πάνδημη κατακραυγή, έμειναν στήν κατάψυξη. Δέ μίλησαν. Καί δέν έπραξαν. Ό Χριστόδουλος, αντίθετα, κατά τήν ΐδια περίοδο, «άνύστακτος» καί «έν άγωνία», δραστηριοποιήθηκε καί κινητοποιήθηκε, όχι γιά νά άποκόψει τά σαπρά μέλη, αλλά γιά νά έπικαλύψει

τούς βόθρους καί γιά νά προβάλει τούς πρόξενους τῆς πνικτικῆς, ἡθικῆς δυσοσμίας σέ ἡγήτορες καί σέ ἥρωες.

Ἄν, κατά τό ἐπίμαχο διάστημα, οἱ εἰσαγγελικές ἀρχές δέν ἔμεναν ἀνεπηρέαστες ἀπό τίς φορτικές, Χριστοδουλικές παρεμβάσεις καί δέν ἔσπαγαν τά κλεῖθρα τῆς αἰνιγματικῆς, Συνοδικῆς σιωπῆς, δέ θά ἔμπαινε κανένας φραγμός στή δεσποτική ἀσυδοσία καί οἱ βιαστές τῆς ἡθικῆς καί τοῦ Νόμου θά ἐξακολουθοῦσαν νά ὀργιάζουν. Οἱ «Μπεζενίτηδες» (καί δέν εἶναι λίγοι) θά συνέχιζαν νά ἀπολαμβάνουν τήν ἀρχιεπισκοπική εὐνοια καί νά νέμονται τόν «κλεμμένο» ἐκκλησιαστικό πλοῦτο. Τά μέσα τῆς ἐνημέρωσης θά διατυμπάνιζαν τήν ἐξαχρείωση καί τή βρωμιά. Ἀλλά ἐκεῖνοι, ἀναπαυμένοι στό Μιθριδατισμό τους, δέ θά ἔνοιωθαν ἐνόχληση. Καί ὁ λαός, ὁ περιφρονημένος λαός, θά ἔβρισκε μοναδική διέξοδο στόν πικρό στιγματισμό καί στό κλάμα.

Σέ ἐκπλήρωση χρέους εὐχαριστίας πρὸς τήν ἑλληνική Δικαιοσύνη, πού, μέ θάρρος καί εὐσυνειδησία, δρομολόγησε τήν κάθαρση τοῦ ἀρχιερατικοῦ Σώματος καί σέ συμμόρφωση πρὸς τήν ἐσώτερη συνειδησιακή προσταγή, πού δεσμεύει στήν ἐξαγγελία τῆς ἀλήθειας καί μόνης τῆς ἀλήθειας, θά ἐκθέσω, στή βιτρίνα τῆς δημοσιότητας, κάποια ντοκουμέντα, ἐνδεικτικά καί ἀποδεικτικά τῆς ἀκεραιότητος καί τῆς ἀποτελεσματικότητος τοῦ Δικαστικοῦ λόγου καί, σέ παράλληλη γραμμή, τῆς θολῆς σκοπιμότητος τῶν παρεμβάσεων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου.

Ἡ σειρά τῶν ντοκουμέντων δέν εἶ-

ναι πλήρης. Εἶναι, ὅμως, ἀρκετή γιά νά σκιαγραφῇ τό πρόβλημα.

Καί θά ἀρχίσω ἀπὸ τοῦ ἁλλοῦ ἀπὸ τό σκανδαλοποιό τοῦ αἰῶνα. Ἀπὸ τόν Ἐπίσκοπο Παντελεήμονα Μπεζενίτη, πού καταντρόπιασε τούς συναδέλφους του μέ τή διαπόμπευση τῶν «κουσουριῶν» του καί ἄφησε ἄναυδους τούς πανέλληνες μέ τή σώρευση ἀμύθητης περιουσίας.

Στὴν ἐκθεση τῶν ντοκουμέντων μου δέ θά ἀραδιάσω τό περιεχόμενο τῶν ρόζ κασετῶν καί τῶν Συνοδικῶν ἐγγράφων, πού σκαρώθηκαν γιά νά καλύψουν τό βόρβορο. Θά μείνω σέ ἓνα καί μόνο κεφάλαιο τῆς δευτέρης δέσμης τῶν σκανδάλων του. Στὴν οἰκονομική ἀφαίμαξη τοῦ Μοναστηριοῦ τῆς Νέας Μάκρης, πού καί μόνο αὐτό, θά ἔπρεπε νά κινήσει τή διαδικασία καθάρσεως τοῦ ἐκβιαστή καί καταχραστή Παντελεήμονα. Θά φέρω στή δημοσιότητα μερικές ἀναφορές καί κάποιες ἐκθέσεις, πού καταγγέλλουν τίς ἐκτροπές του. Καί θά παραθέσω καί σειρά ἐπίσημων κειμένων, πού ἀποκαλύπτουν τίς κινήσεις τοῦ Χριστόδουλου καί τίς ἀπεγνωσμένες προσπάθειές του νά σώσει τό σκανδαλοποιό συνοδοιπόρο του ἀπὸ τή «δίκαιη δίκη» καί ἀπὸ τήν ἀναπότρεπτη ποινὴ τῆς καθάρσεως.

Στὴν 1η Ὀκτωβρίου τοῦ 1998 (κρατεῖστε, παρακαλῶ, τὴν ἡμερομηνία), ὁλόκληρο τό ἡγουμενοσυμβούλιο τῆς Ἱερῆς Μονῆς «Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί ἁγίου Ἐφραίμ» Νέας Μάκρης, μέ ἐπικεφαλῆς τὴν τότε ἡγουμένη Μακαρία, ὑπέβαλαν μακροσκελές στατο ὑπόμνημα στὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καταγγέλλοντας τὴν ἀφόρητη φιλοχρηματία τοῦ

Μητροπολίτη Μπεζενίτη και τίς πιέσεις, πού άσκούσε κάθε τόσο, για νά άποσπάσει άπό τά ταμεία της Μονής ύπέρογκα ποσά.

Μεταφέρω μερικά άποσπάσματα:

«... Υφιστάμεθα άπό μακροϋ χρόνου ένα άδικο πόλεμο έκ μέρους του Σεβασμιωτάτου. Πόλεμον, ό όποϊος συνίσταται εις κατασυκοφάντησιν, επίκλησιν άποδεδειγμένως άναληθών στοιχείων και έκτόξευσιν όλως άσυστάτων κατηγοριών, μηδόλως άπτομένων της μοναστικής μας Πολιτείας, άλλ' άναφερομένων μόνον εις τά έσοδα της 'Ιερᾶς Μονής, τήν άνάληψιν της διαχειρίσεως των όποϊων επιδιώκει παντί σθένει....

Ό Σεβασμιώτατος, άπό της μεταθέσεώς του εις Άττικήν, διαρκώς έζήτει και έλάμβανεν παρά της 'Ηγουμένης διάφορα χρηματικά ποσά, χρησιμοποίησας κατ' άρχάς προς τουτο τόν 'Ιερέα π. Θεόδωρον Γρύλλην, ό όποϊος παρέλαβεν κατά καιρούς άπό τήν Γερόντισσαν χωρίς άποδείξεις διά λογαριασμόν του Μητροπολίτη πολλά εκατομμύρια δραχμές καθώς και τήν κατά καιρούς άλληλογραφίαν του μοναστηριου και τό περιεχόμενον στίς έπιστολές συνάλλαγμα εύλαβών Χριστιανών της άλλοδαπής, πού έστελλαν κάποιο ποσό διά "ένα κερι" ή προς ένίσχυσιν του έργου της 'Ιερᾶς Μονής. Άργότερα ό ίδιος ό Μητροπολίτης παρελάμβανε άπό τό Μοναστήρι τά ποσά, τά όποϊα άνέρχονται σέ δεκάδες εκατομμύρια, χωρίς άποδείξεις και πάλι. 'Η γερόντισσα δεχόταν τά πάντα και ύποχωρούσε για τό καλό της Έκκλησίας, για νά τόν ήρεμη και νά μήν άπειλει τό μοναστήρι... Σημειώνομεν άκόμη ότι όσάκις ό Σεβασμιώτατος προσήρχετο εις έσπερινόν ή άλλην ά-

κολουθίαν, έλάμβανε κάθε φοράν ύπερβολικά ποσά πολλών χιλιάδων δρχ....».

Η καταγγελία αύτή κατά του Μητροπολίτη Μπεζενίτη δέν ήταν ή μοναδική. Τήν άκολουθήσαν πολλές και άπό διάφορες έπάλλξεις του κοινωνικού χώρου. Λειτουργήσε, όμως, ως πηγαία και αύθόρμητη έκρηξη διαμαρτυρίας, για τήν είσβολή του πνεύματος της φιλαργυρίας στό Πανάγιο και Φρικτό Θυσιαστήριο.

Ένδεικτικό του δημοσιογραφικού πατάγου, πού προκλήθηκε άπό τή διολίσθηση της πληροφορίας, για τίς ληστρικές επιθέσεις του Μητροπολίτη Μπεζενίτη στην 'Ιερά Μονή του άγίου Έφραίμ, είναι ένα δημοσίευμα της έφημερίδας «Άθηναϊκή», της 3ης Νοεμβρίου 1998.

«Έν τῇ παλάμῃ...»

Ένάμισυ εκατομμύριο δραχμές είχε κοστολογήσει τή συμμετοχή του στον έσπερινό, ή άλλη άκολουθία, στό μοναστήρι του Όσίου Έφραίμ στη Ν. Μάκρη ό Μητροπολίτης Άττικής Παντελεήμων, ένω ή τιμή έπεφτε στίς 500.000 δρχ. όταν προσήρχετο ως άπλός επισκέπτης στην 'Ιερά Μονή. Καί φυσικά, για τά άνωτέρω ποσά ό κ. Παντελεήμων δέν προσκόμιζε και τήν άπαραίτητη άπόδειξη, όπερ σημαίνει κοινώς πώς τά έπαιρνε "μαϋρα".

Οί φοβερές αυτές καταγγελίες καταγράφονται σέ έπιστολή πού έστειλε προσφάτως προς τήν 'Ιερά Σύνοδο και τόν Άρχιεπίσκοπο Άθηνών Χριστόδουλο ή ήγουμένη της 'Ιερᾶς Μονής γερόντισσα Μακαρία...

Οί καταγγελίες αυτές της ήγουμένης βάσει της ίσχύουσας νομοθεσίας του Καταστατικού Χάρτη της Έκκλησίας

ἐπιβάλλεται νά σταλοῦν ἀπό τή Διαρκή Ἱερά Σύνοδο πού συνεδριάζει σήμερα γιά περαιτέρω ἔρευνα στόν ἀρμόδιο εἰσαγγελέα».

Ἡ προσδοκία γιά ἄμεση ἐνεργοποίηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης δέν ἐκτιμήθηκε ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο καί δέν ἱκανοποιήθηκε. Καί τό ἐρέθισμα τοῦ συντάκτη αὐτοῦ τοῦ δημοσιεύματος προωθήθηκε, ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο καί ἀπό τά μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, στά ράφια τῶν ἀζήτητων. Καί, δυστυχῶς, ἔμεινε ἐκεῖ, «μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας».

Στίς 7 Ἀπριλίου τοῦ 1999, ἡ Γενική Διεύθυνση Οἰκονομικῆς Ἐπιθεώρησης τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, περισσότερο εὐαίσθητη, καθῶς ἀποδείχτηκε, ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διέταξε διαχειριστικό ἔλεγχο στήν Ἱερά Μονή τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ. Καί τήν εὐθύνη τοῦ ἐλέγχου τήν ἀνέθεσε στήν ἐπιθεωρήτρια Παναγιώτα Ψαρρή.

Ἡ ἐπιθεωρήτρια, προσεκτική καί εὐσυνείδητη, ἐπιδόθηκε στό ἔργο της. Καί, ἀπό τήν πρώτη της ἐπαφή μέ τά διαχειριστικά βιβλία τῆς Μονῆς, διαπίστωσε, πῶς οἱ μοναχές διαχειρίζονταν, μέ ἐντιμότητα, τοὺς ἱερούς πόρους τοῦ Μοναστηριοῦ τους, ἀλλά ὁ Μητροπολίτης, μέ παράνομες καί ἀνεξήγητες ἐπεμβάσεις του, ἀποσποῦσε, κατά καιροῦς, μεγάλα ποσά, χωρίς νά αἰτιολογεῖ τίς φορτικές ἀπαιτήσεις του καί χωρίς νά ὑπογράφει τίς ἀπαραίτητες ἀποδείξεις.

Αἰφνιδιασμένη ἀπό αὐτή τήν ἐπέμβαση τοῦ Μητροπολίτη στά ἐσωτερικά τῆς Μονῆς καί τή ληστρική ἔφοδο στό ταμεῖο της, θεώρησε ἀναγκαῖο νά ἀ-

πευθυνθεῖ στήν προϊσταμένη της ἀρχή καί νά γνωστοποιήσει τό πρόβλημα. Στό ἔγγραφό της, μέ ἡμερομηνία 23. 7.99, μεταξύ ἄλλων, γράφει:

«... Μέ τήν αἴσθηση ὅτι ἡ ὑπόθεση αὐτή ἀπασχολεῖ ἔντονα καί τήν Ἱερά Σύνοδο, σᾶς ὑποβάλλουμε σέ φωτοαντίγραφα τά ἐπικαλούμενα στό παρόν ἔγγραφο καί ἐκθέσεις, ὡς καί τήν ἀπό 28- 10-98 ἐπιστολή πού ἀπηύθυνε ὁ κ. Θέμελης πρὸς τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀττικῆς καί ἐφ' ὅσον οἱ προβληματισμοί μας κριθοῦν εὐλογοί καί δικαιολογημένοι, παρακαλοῦμε γιά τήν διαβίβασή τους μαζί μέ τό παρόν στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ἀναμένουμε μέ τήν προσδοκία τῆς ταχείας παροχῆς τῶν πληροφορικῶν πού ζητοῦμε...».

Χωρίς χρονοτριβή, στίς 9.8.99, ἡ Γενική Διεύθυνση, ἔστειλε ἔγγραφο στήν Ἱερά Σύνοδο καί ἐξέθεσε τό πρόβλημα. Γιά καλύτερη ἐνημέρωση τῆς Συνόδου συναπέστειλε τήν αἴτηση τῆς ἐπιθεωρήτριας καθῶς καί ἄλλα σχετικά ἔγγραφα. Καί παρακάλεσε νά ἔχει «ἐπί τοῦ ὅλου θέματος» τή γνώμη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

«...Πρὸς τούτοις σημειώνουμε, ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἐπιθυμεῖ νά γνωρίζει τίς θέσεις, τίς ἀπόψεις καί τό πνεῦμα ἀντιμετώπισης παρομοίων καταστάσεων τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν παραβιάζεται ἡ κρατοῦσα ἔννομη τάξη (Ν. 590/1977) καί ἡ ἐκκλησιαστική δεοντολογία καί πρακτική περιφρονοῦνται στό χῶρο της.

Δεδομένου ὅτι ἀντιμετωπίζουμε παρόμοιες καταστάσεις ἐν ἐξελίξει εὐρισκόμενες, σέ ἐλέγχους πού ἔχουν ζητηθεῖ ἀπό τήν Δικαιοσύνη (Πολιτικά Δικαστήρια), θεωροῦμε ὅτι οἱ ἀπόψεις

τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στήν συγκεκριμένη περίπτωση θά ἐνισχύσουν τήν προσπάθειά μας γιά τήν ἐμπέδωση τοῦ Νόμου καί τοῦ πρέποντος.

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ
ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ».**

Ἔχει ἰδιαίτερη σημασία ἡ παρατήρηση τῆς Ἐπιθεωρήτριας Παναγιώτας Ψαρρή, πού τήν ἐπισυνάπτει, κατά τή σύνταξη τῆς τελικῆς τῆς ἔκθεσης, ἀμέσως μετά τό κείμενο τῆς προϋσταμένης τῆς ἀρχῆς πρὸς τήν Ἱερὰ Σύνοδο.

«Ὁ ἔλεγχος μέχρι σήμερα δέν ἔχει λάβει γνώση περί τῆς τύχης τοῦ ἔγγραφου του, πού ἀπεστάλη στήν Ἱερὰ Σύνοδο, οὔτε ἐνημερώθηκε σχετικά ἀπό τήν Δ/νη, μέσω τῆς ὁποίας διαβιβάσθηκε τό ἔγγραφο αὐτό».

Ποιό εἶναι τό συμπέρασμα: Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καί, πρῶτιστα, ὁ πρόεδρος τῆς, Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, ἐνῶ ἔμαθαν, μέ λεπτομέρεια, τίς ληστρικές ἐπιδρομές τοῦ Μητροπολίτη Παντελεήμονα Μπεζενίτη στά ταμεῖα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δέν ἔκαναν ἀπολύτως τίποτα. Ἐρριξαν τά ἔγγραφα στό κάλαθι τῶν ἀχρήστων καί ἔμειναν νά ἐκφράζουν τήν ἐκτίμησή τους καί τά ἀδελφικά τους αἰσθήματα στόν ὑπόλογο.

Καί θά κάνουμε μιά ἀκόμα παρατήρηση, πού, δυστυχῶς, θολώνει ἀκόμα περισσότερο τόν ζοφερό Συνοδικό ὀρίζοντα.

Ἡ ἐπιθεωρήτρια Παναγιώτα Ψαρρή, δέ συνέταξε ἐκείνη τήν περίοδο, κατά τό τέλος τοῦ 1999, τό πόρισμά της. Ἡ ἔρευνά της προχώρησε σέ βάθος καί χρειάστηκε μακρό χρονικό διάστημα. Τό τελικό κείμενο τῆς ἔκθεσής της φέρεται ἡμερομηνία 8 Ἀπριλίου 2002. Καί αὐτό σημαίνει, ὅτι ἀπό τόν Αὐγουστο τοῦ 1999 ἴσαμε τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2002 ἡ

Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ὁ πρόεδρός της, «ἐκώφευσαν» στίς ἐπίσημες καί σοβαρές καταγγελίες τῆς Γενικῆς Διεύθυνσης Οἰκονομικῆς Ἐπιθεώρησης τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Οὔτε μελέτησαν τίς καταγγελίες σέ συνεδρίαση τοῦ Συνοδικοῦ Σώματος, οὔτε κίνησαν τίς θεσμοθετημένες ἀνακριτικές καί δικαστικές ὑπηρεσίες, γιά τήν ἐπιβολή κυρώσεων, οὔτε θεώρησαν τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς ὑποχρεωμένους νά δώσουν ἐξηγήσεις στό ἐκκλησιαστικό πλήρωμα. Καί, μολονότι αὐτοσαβανώθηκαν στήν ἀδράνεια καί στή σιωπή, ὅταν οἱ ἀνομίες Μπεζενίτη ξεχύθηκαν στά παράθυρα τῶν τηλεοράσεων καί στίς σελίδες τοῦ καθημερινοῦ Τύπου καί κατασκανδάλισαν τήν ἑλληνική κοινωνία, βρῆκαν τήν τόλμη, νά δικαιολογηθοῦν μέ τόν ἰσχυρισμό, ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξετάζει μέ προσοχή καί μέ εὐσυνειδησία κάθε ὑπεύθυνη καί ἐπώνυμη καταγγελία, πού κατατίθεται. Ἀλλά, συμπλήρωσαν, στήν περίπτωση τοῦ Παντελεήμονα κανένας δέν κατέθεσε σοβαρή καί ἐνυπόγραφη καταγγελία.

Εἶναι προφανές, ὅτι αὐτή ἡ συμπεριφορά δέ στοιχειοθετεῖ ἀξιοκρατική διαχείριση τῆς πλέον ἱερῆς ἐπισκοπικῆς ὑπευθυνότητας. Πέρα ἀπό τοὺς καταχραστές τοῦ ἱεροῦ χρήματος, ἐνοχοποιεῖ καί ἐκείνους, πού, μέ ποικίλα τεχνάσματα, ἀγωνίστηκαν καί ἀγωνίζονται ἀκόμα, γιά νά καλύψουν τίς πράξεις τῆς ἀνεντιμότητας καί τῆς ντροπῆς καί νά ἀποενοχοποιήσουν τοὺς βιαστές τοῦ θείου καί τοῦ ἀνθρώπινου Νόμου.

Ἀλλά τό σῆριαλ τῶν οἰκονομικῶν ἀνομημάτων Μπεζενίτη δέ σταμάτησε ἐκεῖ. Εἶχε καί συνέχεια. Τέτοια συνέ-

χεια, πού προκάλεσε πανελλήνια κατακραυγή έναντίον του και έναντίον του προστάτη του Χριστόδουλου.

Τόν Δεκέμβριο του 2002 ο Μητροπολίτης Μπεζενίτης βρέθηκε, γιά πολλοστή φορά, νά φιγουράρει στά πρωτοσέλιδα τών ἐφημερίδων και νά τροφοδοτεῖ τό ἀνελέητο κουτσομπολιό τών τηλεοπτικῶν παραθύρων. Ὁ ἄθλος του ἦταν καί πάλι, εἰσπρακτικός. Αὐγάτισμα τοῦ πλούτου του καί διακίνηση τών κεφαλαίων του, πού κανένας δέν μπορούσε νά προσδιορίσει τήν προέλευσή τους.

Μεταφέρω κομμάτια ἀπό τό ρεπορτάζ τοῦ δημοσιογράφου Γιάννη Ντάσκα, πού τό δημοσίευσε στήν ἐφημερίδα «Ἀποψη» τῆς 6ης Δεκεμβρίου 2002.

«... Μέ κάθε καλή πίστη θέτουμε τό θέμα τῆς Μητρόπολης Ἀττικῆς καί τοῦ Μητροπολίτη, τοῦ Σεβασμιωτάτου Παντελεήμονος καί εὐκαιρίας δοθείσης ἀπό ἕνα ἀνώνυμο ρεπορτάζ πού δημοσιεύθηκε σέ καθημερινή ἐφημερίδα χωρίς ὀνόματα καί τράπεζες κλπ...

Ἐρευνήσαμε τό θέμα καί καταλήξαμε στή συλλογή ὀρισμένων ἐγγράφων τά ὁποῖα δείχνουν "κίνηση μεριδίων" μέ ἀριθμό 115867, ἱερά Μητρόπολις Ἀττικῆς, ὕψους κατά τήν ἐξαγορά 258 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἐπίσης "κίνηση μεριδίων" μέ ἀριθμό 134336, ὕψους 94 ἑκατομμυρίων καί "κίνηση μεριδίων" μέ ἀριθμό 112146, ὄνομα δικαιούχων Ἰμπεζενίτης Νικολάου Ἀντώνιος-Παντελ." καί "Μαρίνου-Μπεζενίτου Κωνσταντίνου Δέσποινα", συνολικοῦ ὕψους-κατά τήν ἐξαγορά-586 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Εἶναι αὐτονόητο ὅτι γεννῶνται τεράστια ἐρωτηματικά, τά ὁποῖα καί καλό-

πιστα θέτουμε, καθὼς τό ποσό εἶναι τεράστιο σέ ἐποχές μεγάλης ἔνδειας ὅπως ἡ σημερινή. Τί εἶδους δραστηριότητες εἶναι αὐτές καί πῶς ἐξηγοῦνται στήν ἐκκλησιαστική δραστηριότητα;...

Γιατί ὑπάρχουν ἐγγραφα, πού φέρουν ὡς δικαιούχο τήν Ἱερά Μητρόπολη καί διαφορετικά, πού φέρουν διαφορετικούς δικαιούχους καί μάλιστα τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη ὁμοῦ μέ τῆς κυρίας Μαρίνου-Μπεζενίτου; Τά ἐρωτηματικά αὐτά τά θέτουμε καί πρὸς τήν πλευρά τοῦ ἀρχιεπισκόπου, καθὼς εἶναι γνωστή ἡ ἐκτίμηση πού τρέφει πρὸς τό πρόσωπο τοῦ Μητροπολίτη Ἀττικῆς...

Ἡ βαρεία καταγγελία δέν ἔτρεξε μέ ὄχημα τήν πένα ἑνός μόνο δημοσιογράφου. Οἱ πένες ἄναψαν. Τά τηλεοπτικά παράθυρα πλημμύρισαν. Τό σκάνδαλο ἐγίνε βούκινο. Καί μόνο ὁ Χριστόδουλος καί «ἡ περί αὐτόν Ἱερά Σύνοδος» «αἰδημόνως» σιῶπῃσαν.

Μῆνες κράτησε ἡ πάνδημη διαμαρτυρία. Καί ἔμεινε δίχως ἀπάντηση. Ἰσάριθμους μῆνες ὁ Χριστόδουλος ἐμφανιζόταν στά κανάλια καί κατακεραύνωνε, μονόπαντα πάντοτε, τή διαφθορά τοῦ κοσμικοῦ κατεστημένου. Καί ἡ γλώσσα του κομποδενόταν, ὅταν μπροστά του σχηματιζόταν τό εἶδωλο «Μπεζενίτη».

Στίς 12 Ἰουνίου τοῦ 2003, ἡ ἐφημερίδα «Αὐριανή», μέ ἕνα δισέλιδο δημοσίευμα, προκάλεσε ἔκρηξη μεγατόνων στό σκοτεινό καί σιωπηλό ἐκκλησιαστικό παρασκήνιο. Μέ γλώσσα σκληρή, σφυροκόπησε τήν ἀκόρεστη δίψα γιά πλουτισμό τοῦ Μητροπολίτη Μπεζενίτη. Ζήτησε ἐξηγήσεις γιά τήν κίνηση τών ἀμοιβαίων κεφαλαίων του. Καί

διερωτήθηκε, μέ σαφή άναφορά, γιά τήν τύχη τών κεφαλαίων, πού ρευστοποιήθηκαν στίς 2 Ίουλίου τοῦ 2002.

«Τεράστια ποσά σέ προσωπικούς λογαριασμούς καί άμοιβαία κεφάλαια διακινεῖ ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς Παντελεήμονας χωρίς νά διευκρινίζεται ἡ προέλευσή τους καί κυρίως νά δικαιολογῶνται ἀπό τίς φορολογικές του δηλώσεις.

Μόνο ἀπό ρευστοποιήσεις άμοιβαίων κεφαλαίων ὁ κ. Παντελεήμων εἰσέπραξε γύρω στό ΕΝΑ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟ καί γιά τήν άκρίβεια 945.591.418 ἔκ. δραχμές (!) τά ὁποῖα στή συνέχεια τοποθετήθηκαν, σύμφωνα μέ πληροφορίες, σέ τράπεζα τοῦ ἔξωτερικοῦ! Οἱ οἰκονομικές δραστηριότητες τοῦ μητροπολίτη Ἀττικῆς ἔχουν προκαλέσει σάλο στούς ἑκκλησιαστικούς κύκλους ἐνῶ ἐπιβεβλημένη κρίνεται καί ἡ παρέμβαση τοῦ ΣΔΟΕ μετά τά στοιχεῖα πού ἀποκαλύπτει σήμερα ἡ «ΑΥΡΙΑΝΗ» γιά τά μερίδια τών άμοιβαίων κεφαλαίων πού ρευστοποίησε καί γιά τά ὁποῖα θά πρέπει νά παρουσιάσει τήν προέλευσή τους γιά νά μήν παραπεμφθεῖ στή Δικαιοσύνη μέ τήν κατηγορία τοῦ ξεπλύματος βρώμικου χρήματος. Τό ζήτημα πού τίθεται γιά τό συγκεκριμένο Μητροπολίτη εἶναι ποινικό ἀλλά καί ἠθικό. Ὡς πρὸς τό δεύτερο σκέλος θά πρέπει νά παρέμβει ἄμεσα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὁ ὁποῖος μόλις πρόσφατα εἶχε δηλώσει δημόσια ὅτι θά πατάξει τοὺς διεφθαρμένους ἀπό τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας γιά νά σταματήσουν νά προκαλοῦν τοὺς πιστοὺς καί γιά νά ξεκαθαρίσει ἡ κατάσταση»...

Στίς 18 Ίουνίου 2003, ὁλόκληρο ἐξάμηνιο μετά τήν ἀρχική ἀποκάλυψη τοῦ

σκανδάλου, ὁ Χριστόδουλος ἔφερε τό ζήτημα στή Διαρκή Ἱερά Σύνοδο. Καί εἰσηγήθηκε νά κληθεῖ ὁ Μπεζενίτης νά δώσει ἐξηγήσεις.

Ὁ Ίούνιος κύλησε ὁλόκληρος, χωρίς νά ἀνακοινωθεῖ ἂν δόθηκαν οἱ ἐξηγήσεις καί ποιοῦ ἦταν τό περιεχόμενό τους. Ὁ Ίούλιος περπάτησε δίχως νά δώσει μήνυμα. Ὁ Αὐγουστος ἔφτασε στό τέλος του. Καί μόνο στίς 11 Σεπτεμβρίου ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἔστειλε ἓνα σύντομο ἔγγραφο στόν ὑπόδικο Μπεζενίτη, πού τοῦ ἀναγγέλλει, πῶς, ἡ Σύνοδος, μέ ἀπόφασή της, στίς 28 Αὐγούστου 2003... ἔθεσε τό φάκελλο στό ἀρχεῖο(Sic).

Μεταφέρουμε τήν ἐπιστολή:

«Ἀθήνησι τῇ 11ῃ Σεπτεμβρίου 2003
Πρὸς

Τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα
Εἰς Κηφισίαν.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Συνοδικῇ Ἀποφάσει, ληφθεῖση ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 28ης παρελθόντος μηνὸς Αὐγούστου ἐ. ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐν τῇ ρηθείᾳ Συνεδρία Αὐτῆς, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τήν ἀπό 15ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐπιστολήν ὑμῶν δι' ἧς παρέχετε ἐξηγήσεις ἀφορώσας ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς ἐκφράσεις ὑμῶν κατὰ τοῦ Κατηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου Καλάμου Ἀττικῆς, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Χριστοδούλου Κοσμᾶ, ἀφ' ἑτέρου δέ εἰς δημοσίευμα περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιφανείας ὑμῶν, ἀπεφάσισεν ὅπως θέσῃ εἰς τό ἀρχεῖον τήν ὡς ἂνω ὑπόθεσιν, κρίνασα ἱκανοποιητικὰς καὶ ἐπαρκεῖς τὰς ὡς εἴρηται ἐξηγήσεις.

Πεποιθότες, ὅτι, μετά τῆς αἰε δια-

κρινούσης ὑμᾶς ποιμαντικῆς εὐθύνης, θέλετε προβαίνει μετὰ προσοχῆς καὶ φειδοῦς εἰς τὰς ἐκφράσεις καὶ τὰς ἐνεργείας ὑμῶν ἵνα μὴ ἐγκοπῇν τινὰ δῶμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ» (Α΄ Κορινθ. 9, 12), ἀσπαζόμεθα ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ καὶ διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

**+ Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος,
Πρόεδρος»**

Τό πῶς οἱ ἐξηγήσεις κρίθηκαν ἐπαρκεῖς καὶ πῶς ὁ διογκωμένος φάκελλος τῶν καταγγελιῶν σπρώχτηκε στοῦ Συνοδικοῦ Ἀρχεῖο, ἀποτελεῖ τό δυσεπίλυτο αἵνιγμα, πού, ἀπό τόν Μπεζενίτη, περνάει στήν προσωπικότητα τοῦ Χριστόδουλου καὶ παρακινεῖ σέ διερεύνηση τοῦ ἐπισκοπικοῦ του ἥθους καὶ τῆς εὐαισθησίας του κατά τήν ἄσκηση τῶν ἀρχιεπισκοπικῶν του καθηκόντων.

Τό γεγονός εἶναι, ὅτι, χωρίς νά δοθεῖ καμμιά ἐξήγηση, ἱκανή νά ἀναπαύσει τίς ἐπαναστατημένες συνειδήσεις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος καὶ νά ἀναγκάσει σέ ἀπογύμωση τῶν ὀπλων τοῦ ἀθειῆστικοῦ στρατοπέδου, χωρίς νά καλυφθεῖ τό κύρος τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ καὶ τὰ νῶτα τῶν παρακαθημένων στή Συνοδική Τράπεζα, μέ μιὰ ἐπιστολή-σκάνδαλο τοῦ προέδρου Χριστόδουλου, ὁ Μπεζενίτης πῆρε τήν ἄφεση καὶ δόθηκε «ἀκηλίδωτος» καὶ «ἀνέλεγκτος» στή νομὴ τῆς ἐξουσίας καὶ τοῦ ἄμετρου πλούτου.

Ἀπό τότε, πέρασε χρόνος. Οἱ ἀνακριτικές διαδικασίες, πού δρομολόγησαν τὰ ποινικά Δικαστήρια, βρίσκονταν σέ ἐξέλιξη. Ἐνῶ ἡ Ἐκκλησιαστική Δικαιοσύνη εἶχε περάσει σέ σταθερή νάρκη καὶ σέ πλήρη ἀπραξία. Κανένας

ἀπό τούς ἐκκλησιαστικούς παράγοντες δέ μιλοῦσε γιά τὰ ἠθικά παρατράγουδα τοῦ Παντελεήμονα Μπεζενίτη. Καὶ κανένας, στήν αἴθουσα τῶν Συνοδικῶν διασκέψεων, δέν ἔθετε θέμα διερεύνησης μήτε τοῦ ἄμετρου πλουτισμοῦ του καὶ τῆς ὑπεράκτιας ἑταιρείας, πού δημιούργησε, μήτε τῆς κάθετης ἐφόρμησής του στά παγκάρια τοῦ Μοναστηριοῦ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Γιά τόν πρόεδρο τῆς Συνόδου, Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, ὅλα ἦταν καλά καὶ ὅλα ἅγια.

Ἔτσι, κατά τό θέρος τοῦ 2004, κάλεσε τόν Παντελεήμονα καί, τιμητικά, τόν ὀρισε εἰσηγητὴ στή Συνέλευση τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, πού θά συνερχόταν τόν Ὀκτώβριο. Καὶ ἐκεῖνος δέχτηκε τήν τιμὴ καὶ ἀνέλαβε τήν εὐθύνη τοῦ εἰσηγητή. Δίχως νά νοιώσει συστολή, δίχως νά προβληματιστεῖ γιά τίς ἀντιδράσεις ἢ τούς ψιθύρους τῶν συναδέλφων του, ἐμφανίστηκε στήν ὀλομέλεια τῆς Ἱεραρχίας, κάτω ἀπὸ τὴν ὀμπρέλα τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς κάλυψης καὶ διάβασε τὴν εἰσήγησή του.

Ἀργότερα, ἀφοῦ ἡ αὐλαία τῶν Συνεδριάσεων τοῦ ἀνώτατου Συνοδικοῦ Σώματος ἔκλεισε, τοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νά ρουφήξει ὀλόκληρο τό ποτήρι τῆς ικανοποίησης, ὅταν ἔφτασε στά χέρια του τό ἐπίσημο ἔγγραφο τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑπογραμμένο ἀπὸ τὸ Χριστόδουλο, πού ἀναγνώριζε καὶ ἐπιδοκίμαζε τὴν εἰσφορά του καὶ τὸν συνέχαιρε γιά τὴν πληρότητα τῆς Θεολογικῆς του κατάρτισης.

Γιά νά δείξουμε στοὺς ἀναγνώστες μας τὴν ἄρρητη εὐφορία, πού δοκίμασε ὁ ληστής πλουτοκράτης Ἐπίσκοπος Μπεζενίτης, διαβάζοντας τὴ συγχαρητήρια ἐπιστολή τοῦ Χριστόδουλου, με-

ταφέρουμε καί τήν ἐπιστολή καί τά προλεγόμενα, καθώς βρίσκονται ἀποτυπωμένα στό περιοδικό «ΠΡΟΣΒΑΣΗ» τοῦ μηνός Νοεμβρίου τοῦ 2004, πού τό ἐξέδιδε τήν ἐποχή ἐκείνη ὁ ὑπόδικος, «δήθεν» Μητροπολίτης τῆς Ἀττικῆς Παντελεήμων Μπεζενίτης.

«Ἡ Ἱ. Σύνοδος τιμᾷ τόν Σεβ. Μητροπολίτη Ἀττικῆς

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τιμῶσα τόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας γιά τήν ὑψηλοῦ ἐπιπέδου εἰσήγησή του στήν Ἱεραρχία ἐπὶ τῶν διεξαγομένων Θεολογικῶν Διαλόγων, τοῦ ἀπέστειλε τήν ἀκόλουθη ἐπιστολή:

«Πρός

Τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην

Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα

Εἰς Κηφισίαν

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πληροφορηθεῖσα πάνυ ἀσμένως τήν μετά μεγάλης προθυμίας ἀνταπόκρισιν τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος εἰς τήν ὑπ' Αὐτῆς ἀνατεθεῖσαν ὑμῖν Εἰσήγησιν κατά τήν σύγκλησιν τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 5ην τρέχοντος μηνός Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἤχθη ἐν τῇ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 11ης τρέχοντος μηνός Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. εἰς τήν Ἀπόφασιν, ἵνα ἐκφράσῃ ὑμῖν τάς ὀλοθύμους Αὐτῆς συγχαρητηρίους καί εὐχαριστηρίους εὐχάς.

Ἡ μετά σπουδῆς καί ἐρεῦνης ὡς καί βαθυτάτης πίστεως παρουσιασθεῖσα ὑμετέρα Εἰσήγησις, ἣτις διεπραγματεύθη τό θέμα: «Ἡ πορεία τῶν Θεολογικῶν Διαλόγων σήμερα», συνέβαλεν εἰς τήν ἐπίτευξιν τῶν τεθέντων σκοπῶν τῆς Ἱεραρχίας. Διεκρίναμεν τήν ἀρί-

στην γνῶσιν ὑμῶν περί τῶν κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Διδασκαλίας ἐπιφορῶν καί τῆς ὑπό τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀντιμετωπίσεως αὐτῶν, ἣτις ἐστίν καρπός τοῦτο μέν τῆς θεολογικῆς συγκροτήσεως ὑμῶν, τοῦτο δέ τῶν ἐκ τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας ὑμετέρων βιωμάτων.

Ὅθεν, συγχαίροντες καί αὐθις ὑμῖν διά τό περισπούδαστον τῆς Εἰσηγήσεως ταύτης, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς δαψιλῇ τήν παρά τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Χάριν καί κατασπαζόμενοι τήν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

+ Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος»

Καί προχωροῦμε στήν τελευταία φάση.

Ἰσαμε τό Νοέμβριο τοῦ 2004, Χριστόδουλος καί Μπεζενίτης βρίσκονταν σέ στενό φιλικό ἐναγκαλισμό. Ὁ Μπεζενίτης ὑμνοῦσε ἀδιάκοπα τό Χριστόδουλο. Καί ὁ Χριστόδουλος κάλυπτε, ἀθεόφοβα, τόν Μπεζενίτη.

Οἱ τέσσερις μῆνες, πού ἀκολούθησαν, ἔφεραν πλήρη ἀναθεώρηση τῶν σχέσεων καί ἀναπροσαρμογή τῶν κινήσεων.

Ὁ σημαδιακός μήνας ἦταν ὁ Φεβρουάριος τοῦ 2005. Τότε ξέσπασε ἡ μεγάλη θύελλα. Ἡ δημοσιογραφική ἀποκάλυψη τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς ὑποκρισίας καί ἡ ἀκατάσχετη προβολή στίς τηλεοπτικές ὁθόνες τῆς διαφθορᾶς, πού λυμαίνεται τήν ἀρχιερατική οἰκογένεια. Περιστατικά καί καταγγελίες, πού ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος τά εἶχε καταχωνιάσει στά ἀρχεῖα τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου, ἀνασυντάχθηκαν καί παραδόθηκαν στήν καθολική χλεύη. Οἱ πρά-

ξεις ἐλέγχθηκαν. Καί τὰ κρυπτά δημοσιεύτηκαν. Ὁ λαός πόνεσε καί ἀγρίεψε. Οἱ ἔνοχοι ἔμειναν δίχως φωνή καί δίχως κουράγιο γιά ἀντεπίθεση.

Ὁ Χριστόδουλος, αἰφνιδιασμένος καί σοκαρισμένος, βγήκε στήν τηλεοπτική δημοσιά καί, μέ ὕφος ματωμένο, ὑποσχέθηκε καθαρή. Αὐτοδηλώθηκε, μάλιστα, ὡς ἐγγυητής τοῦ ἔργου τῆς καθαρῆς στήν αὐλή τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅλοι περίμεναν, πῶς ἡ ὑπόσχεσή του θά λειτουργοῦσε ὡς συμβόλαιο. Θά κινοῦσε, δίχως χρονοτριβή, τίς νόμιμες καί κανονικές διαδικασίες. Τό Νόμο 5383/1932 «Περί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων». Καί τούς Ἱερούς Κανόνες, πού θεσμοθετοῦν τήν ἐκκλησιαστική δικονομία. Τόν τρόπο κρίσης καί ἐπιτίμησης τῶν παραπτωμάτων τοῦ ἡγετικοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Καί πίστευαν, ὅτι ὁ πρῶτος, πού θά παραπεμπόταν στήν Ἐκκλησιαστική Δικαιοσύνη, θά ἦταν ὁ ρασποῦτιν τῆς Ζακύνθου καί τῆς Κηφισιάς, ὁ στενός ἀρχιεπισκοπικός φίλος καί εὐνοούμενος, Παντελεήμων Μπεζενίτης.

Αὐτό δέν ἔγινε.

Ἡ παραπομπή Μπεζενίτη, ἀναγκαία καί ἀναπόφευκτη, σκόνταψε στό ἀνάχωμα τῶν χαριστικῶν πράξεων καί τῶν Συνοδικῶν ἐπαίνων, πού εἶχε σωρεύσει στό σεντούκι του ὁ σκανδαλοποιός Μητροπολίτης, χάρις στήν εὐνοια καί στήν προστασία τοῦ φίλου, του Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου. Ἀφοῦ, ἴσαμε χτές, ὁ Χριστόδουλος τόν ἐπαινοῦσε, τόν ἀνέβαζε στά ὕψη τῆς ἀλέκριαστης ἀξιοκρατίας καί τήν κάθε κατηγορία σέ βάρος του, πού ἔφτανε στό Συνοδικό πρωτόκολλο, τήν προωθοῦσε, ἔντεχνα, στό σκοτάδι τοῦ Ἀρχείου, πῶς νά τόν παραπέμψει σέ δίκη

καί πῶς νά ψηφίσει τήν καθαίρεσή του;

Ὅταν ὁ κλοιός ἔσφιξε, ὅταν ἡ πίεση τῶν ἀποκαλύψεων ἔφτασε στό ἀπρόχωρητο καί οἱ τηλεοράσεις ὠρύονταν ἀπό πρωΐας μέχρι νυκτός, στιγματίζοντας τόν σκανδαλοποιό Μπεζενίτη καί τόν προστάτη του Χριστόδουλο, ὁ «ἐγγυητής τῆς καθαρῆς» σχεδίασε φυγή ἀπό τήν πόρτα τῆς παρανομίας. Ἀναιρώντας τόν ἑαυτό του καί παραβιάζοντας τήν Κανονική Ἐκκλησιαστική τάξη, κατέφυγε στό τέχνασμα. Ἔκανε χρήση τῆς πονηρῆς διάταξης «Κακλαμάνη». Δίχως νά παραπέμψει τό σκανδαλοποιό Μητροπολίτη σέ Κανονικό Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο, τόν ἔβαλε σέ ἐξάμηνη ἀργία. Καί, ἐντελῶς ἀντικανονικά καί παράκαιρα, μετά παρέλευση ἄλλων δυό μηνῶν, κατά τή Συνεδρίαση τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 2005, εἰσηγήθηκε τό διορισμό ἀνακριτή, γιά τή διερεύνηση τῶν οἰκονομικῶν σκανδάλων του. Τῆς ληστείας στό Μοναστήρι τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ καί τῆς συλλογῆς τοῦ ἀμύθητου πλούτου του.

Στό τεῦχος Μαΐου τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία», καί στή στήλη τῶν «πεπραγμένων» τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου κατά τό μήνα Ἀπρίλιο, διαβάζουμε:

«Ἡ Δ.Ι.Σ. ἔλαβε γνώση τῶν γραπτῶν καί προφορικῶν ἐξηγήσεων, πού κατέθεσε ἐνώπιόν Της ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων γιά τὰ ὅσα παρουσιάσθηκαν ἀπό Μ.Μ.Ε. γιά συμμετοχή του σέ ὑπεράκτιες ἐταιρεῖες καί ἐπειδή ἔκρινε ὅτι οἱ ἐξηγήσεις του χρήζουν περαιτέρω διευκρινίσεων, διέταξε ἀνακρίσεις.

Ἐπίσης ἀφοῦ ἐξέτασε τὰ ἀναφερόμενα στό ὑπ' ἀριθ. 564/2005 Παραπεμπτικό Βούλευμα τοῦ Συμβουλίου

Έφετών Άθηνων κατά του Σεβ. Άττικῆς κ. Παντελεήμονος, σχετικά μέ οικονομικές άτασθαλίες, ἔκρινε ὅτι πρέπει νά διαταχθοῦν καί γιά αὐτή ἀνακρίσεις καί ὄρισε Ἀνακριτή τόν Σεβ. Μητροπολίτη Καρυστίας καί Σκύρου Σεραφεῖμ».

Οἱ καταγγελίες εἶχαν ξεκινήσει ἀπό τό 1998, μέ τήν ἀναφορά τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ. Φορτίστηκαν τό 2003 μέ τίς ἀποκαλύψεις, ὅτι ὁ φιλοχρήματος Ἐπίσκοπος διακινεῖ τεράστια ποσά σέ ὁμόλογα καί σέ ὑπεράκτιες Ἐταιρεῖες. Καί διατυμπανίστηκαν κατά τίς δημοσιογραφικές καί τηλεοπτικές ἀποκαλύψεις τῶν Ἐπισκοπικῶν σκανδάλων κατά τούς πρώτους μήνες τοῦ 2005. Καί, μόλις τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2005, ἑπτά ὁλόκληρα χρόνια μετά τίς πρώτες ἐνυπόγραφες καί ὑπεύθυνες ἀναφορές καί μετά ἀπό τίς, κατά καιρούς, ἀπαλλακτικές ἀποφάσεις τοῦ Συνοδικοῦ ὀργάνου, ξύπνησε ὁ Χριστόδουλος καί κινήθηκε νά διορίσει ἀνακριτή.

Ἄν αὐτή ἡ ἀργοπορία, ἀπό μόνη της, δέν ἀναδεικνύει τήν ἔκταση καί τό βάθος τῆς διαφθορᾶς, πού λυμαίνεται τήν ἐκκλησιαστική διοίκηση καί ἂν δέ σηματοδοτεῖ τήν ἀνικανότητα ἢ τήν ἐμπλοκή τοῦ Χριστόδουλου στό κύκλωμα τῶν ἐπίορκων, πῶς θά μπορούσε νά ἐξηγηθεῖ καί νά δικαιολογηθεῖ;

Τώρα ἡ σκυταλοδρομία τῆς καθαρ-
σης σημείωσε τήν πρώτη της νίκη. Ὁχι
μέ τή θαρρετή πρωτοβουλία τοῦ «αὐ-
τοανακηρυχθέντος ὡς ἐγγυητή τῆς κά-
θαρσης». Ἀλλά μέ τήν ἀποφασιστική
παρέμβαση τῆς Δικαιοσύνης.

Κατά τόν περασμένο Ἰούνιο, Τό ποι-
νικο Ἐφετεῖο Ἀθηνῶν ἐπέβαλε στόν

Παντελεήμονα Μπεζενίτη τήν ποινή
τῆς ὀκταετοῦς κάθειρξης, γιά τίς παρά-
νομες ἀφαιμάξεις, πού ἔκανε στό τα-
μεῖο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀγίου Ἐφραίμ.

Μεταφέρω ἕνα ἀπόσπασμα ἀπό δη-
μοσίευα τῆς ἐφημερίδας: «Τό Βῆμα».

«Ἡ πρώτη καταδίκη Μητροπολίτη
γιά κακούργημα μετά πολλές δεκαετίες

Σόκ στήν Ἐκκλησία

Κάθειρξη 8 ἐτῶν στόν πρώην Ἀττικῆς!

Ὁ Μητροπολίτης πρώην Ἀττικῆς κ.
Παντελεήμων Μπεζενίτης εἶναι ὁ πρῶ-
τος ἱεράρχης πού καταδικάζεται γιά
κακούργημα ὕστερα ἀπό πολλές δε-
καετίες. Ἡ ἀπόφαση τοῦ Τριμελοῦς
Ἐφετείου Κακουργημάτων νά ἐπιβάλλει
ποινή κάθειρξης ὀκτώ ἐτῶν στόν κ.
Παντελεήμονα, γιά ὑπεξαίρεση 66, 5 ἐ-
κατομμυρίων δραχμῶν (195.000 εὐρώ)
ἀπό τή Μονή τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ, προ-
κάλεσε σόκ στήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλη-
σίας.

... Ὅταν ἡ πληροφορία γιά τήν ἀπό-
φαση τοῦ δικαστηρίου ἔφθασε στό
Ἀρχιεπισκοπικό Μέγαρο πού βρίσκε-
ται στήν ὁδό Ἀγίας Φιλοθέης καί στό
Συνοδικό Μέγαρο τῆς Μονῆς Πετράκη,
οἱ πάντες ἀρχικά πάγωσαν καί πολλοί
ἀναρωτιόνταν ἂν ὁ ἱεράρχης θά ὀδη-
γηθεῖ στίς φυλακές.

Στήν Ἀρχιεπισκοπή πολλοί συνερ-
γάτες τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστό-
δουλου ἔμειναν ἄφωνοι καί δέν μπο-
ροῦσαν νά πιστέψουν ὅτι ὁ κ. Παντε-
λεήμων καταδικάστηκε. Σέ μιά προσ-
πάθεια μάλιστα νά διασκεδάσουν τίς
ἐντυπώσεις ἐπισήμαιναν ὅτι, ὕστερα
ἀπό πρόταση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
πρίν ἀπό ἕναν χρόνο, ὁ κ. Παντελεή-
μων κηρύχθηκε ἀπό τή δωδεκαμελῆ
Διαρκή Ἱερὰ Σύνοδο «σχολάζων» καί

ἀπομακρύνθηκε από τόν μητροπολιτικό του θρόνο...».

Τό γεγονός είναι, ότι, ύστερα από τήν έκδοση αὐτῆς τῆς δικαστικῆς ἀπόφασης, ὁ Χριστόδουλος ἔμεινε νά ψάχνεται. Δέν εἶχε τρόπο νά δικαιολογήσει τή μακροχρόνια ἀνασταλτική του παρέμβαση. Τήν ὑποπτη εὐνοιά του στόν Παντελεήμονα. Καί τὰ τεχνάσματά, πού ἐπινόησε, γιά νά τόν σώσει ἀπό τό Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο καί τήν ποινή τῆς καθάρσεως. Καί, παράλληλα, δέν ἔβρισκε στέγη νά καλύψει τή δική του ἐκκλησιολογική καί ἠθική γυμνότητα, πού τόν κατάντησε παίγνιο στά χέρια τοῦ σκανδαλοποιῶ Μπεζινίτη.

Χαρακτηριστική ἡ Συνοδική ἀνακοίνωση, πού δόθηκε στή δημοσιότητα, μετά τή γνωστοποίηση τῆς ἀπόφασης τοῦ Ἐφετείου. Προδίδει τόν πανικό, πού πάγωσε τή Χριστοδουλική αὐλή. Καί δείχνει, πώς, ἂν ἡ διαφθορά εἶναι μιά βαθειά πληγή στό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, ἡ «κάθαρση» κατάντησε μιά δεύτερη, πληγή, πού παγιδεύει καί ἀκυρώνει τήν ἐλπίδα τῆς θεραπείας:

«Ἡ πρωτόδικη καταδίκη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη πρώην Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος σέ ποινή κάθειρξης ὀκτώ ἐτῶν γιά τό ἀδίκημα τῆς κακουργηματικῆς ὑπεξαίρεσης ἔδωσε, δυστυχῶς γιά μιά ἀκόμη φορά, σέ ὀρισμένα πρόσωπα τήν ἀφορμή νά διατυπώσουν πικρόχολα καί ἀνακριβή σχόλια καί νά ἀφήσουν βαρύτατους καί κατάφωρα ἄδικους ὑπαινιγμούς γιά τήν πορεία τῆς καθάρσεως στήν Ἐκκλησία, δημιουργώντας πεπλανημένες ἐντυπώσεις πού παραχαράσσουν τήν πραγματικότητα...

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέ ἀπόλυτη διαφάνεια καί ἀποφασιστικότητα, ἔκανε καί κάνει πλήρη χρήση του αὐτοδιοικήτου της καί ἔπραξε καί πράττει, μέσα στό πλαίσιο τοῦ δικαίου, τό ἱερό καθήκον της, ἐξετάζοντας κάθε ἐνυπόγραφη καταγγελία που τέθηκε καί τίθεται ἐνώπιόν της καί ἀποδίδοντας, μέ κανονικές, νόμιμες, ἀντικειμενικές καί διαυγεῖς δημοκρατικές διαδικασίες, σέ κάθε ἕναν τά ἀρμόζοντα, ἐπειδή οὐδεὶς κληρικός εἶναι ἀνεξάρτητος ἢ ἀδέσποτος ἢ ἀσύδοτος κατὰ τήν ἀσκηση τῆς ἀποστολῆς του καί ἐπειδή ἡ καταπολέμηση τῶν ὅποιων κρουσμάτων διαφθορᾶς στούς κόλπους της ἀποτελεῖ ὕψιστο χρέος πρός τό σῶμα τῶν πιστῶν. Χρέος στό ὁποῖο οὔτε συμβιβασμοί καί ἐκπτώσεις χωροῦν, ἀλλά οὔτε καί ἡ ἀπόδοση δικαιοσύνης ἐπιτρέπεται, σέ ἐπίπεδο ἀρχῶν καί ἀξιών, νά παραθεωρεῖται ὡς περιττή.

Ὅσον ἀφορᾷ στόν Σεβ. Μητροπολίτη πρώην Ἀττικῆς, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος μέ τήν ἀπό 08.08.2005 ὁμόφωνη ἀπόφασή της, προτάσει τοῦ Προέδρου της Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, τόν ἀπομάκρυνε ὀριστικά, καί χωρίς νά κάνει δεκτό ὡς μὴ σύννομο τό αἴτημα περί ἀναβολῆς τῆς συζήτησης τῆς ὑπόθεσης πού ὑπέβαλε, ἀπό τόν Μητροπολιτικό Θρόνο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς...

Ἐπιπρόσθετα, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ ἔχει ἐπιληφθεῖ τῶν τακτικῶν ἑνορκῶν ἀνακρίσεων πού ἡ Δ.Ι.Σ. ἔχει διατάξει γιὰ τὴν ὑπόθεση τῶν ὧσων παρουσιάσθηκαν ἀπὸ Μ.Μ.Ε. γιὰ συμμετοχὴ τοῦ κ. Παντελεήμονα σὲ ὑπεράκτιες ἐταιρεῖες καὶ γιὰ τὰ ἀναφερόμενα στὸ κατ' αὐτοῦ ἐκδοθέν ὑπ' ἀριθ. 564/2005 παραπεμπτικὸ βούλευμα τοῦ Συμβουλίου Ἐφετῶν Ἀθηνῶν. Τὸ δὲ πόρισμα αὐτοῦ ἀναμένεται».

Ὅπως διαπιστώνει ὁ ἀναγνώστης μας, ἡ Ἱερά Σύνοδος, μετὰ ἀπὸ ὀκτῶ ἐτῶν ἐπικαλύψεις τῶν ἐγκλημάτων τοῦ Παντελεήμονα Μπεζενίτη, βρίσκεται στὴ φάση τῆς ἀναμονῆς. Καὶ παραγγέλλει πατρικά, ἀλλὰ καὶ ἀνευθυρίαστα, πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικὸ πλήρωμα: «Ἀναμείνατε στὸ ἀκουστικὸ σας».

Ὡστόσο, ἐμεῖς ὅλοι, ὅσοι παρακολουθήσαμε, ἐμβρόντητοι, τὸ ἀρχιεπισκοπικὸ φιάσκο, τίς συνεχεῖς ἀρχιειοθετήσεις τῶν καταγγελιῶν, πού διατυπώθηκαν σὲ βάρος τοῦ Μπεζενίτη, τοὺς γλυκανάλατους Συνοδικούς ἐπαίνους πρὸς τὸ «διαβεβλημένο» φίλο καὶ στενὸ συνεργάτη τοῦ Χριστόδουλου, τὴ σκηνοθεσίᾳ τῶν παραεκκλησιαστικῶν καὶ τῶν παραδικαστικῶν κυκλωμάτων, πού ὀργανώθηκαν καὶ λειτουργῆσαν γιὰ τὴν ἀποενοχοποίηση τοῦ Μπεζενίτη καὶ κάποιων ἄλλων, ὁμοίων του καὶ τίς μυστικὲς διαβουλεύσεις, πού, κατὰ καιροὺς, ἀποκρυπτογραφοῦνται καὶ διαρρέουν στὰ ἀνοιχτὰ γήπεδα τῆς δημοσιότητας, δὲν ἔχουμε τίποτα ἄλλο νὰ ζητήσουμε καὶ νὰ περιμένουμε, παρά ἓνα καὶ μόνο. Τὴ δικαστικὴ ἀποτίμηση τοῦ ὄγκου τῶν ἀνομιῶν, πού διέπραξε κατὰ τὸ ὀκτά-

χρονο διάστημα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος. Τοῦ στενοῦ δεσμοῦ του μὲ τὸ τάγμα τῶν διεστραμμένων. Τῶν ὑποπτῶν ἀποκρύψεων τῶν, στηριγμένων σὲ ἀδιάσειστα ντοκουμέντα, καταγγελιῶν. Καὶ τῆς προδοσίας τοῦ ὄρκου του, ὅτι θὰ λειτουργήσῃ ὡς ἐγγυητὴς τῆς κάθαρσης.

Ὁ Μπεζενίτης, τούτῃ τὴν ὥρα, βρίσκεται ἐκτὸς ἐξουσιαστικῆς καθέδρας, μὲ ἀδέκαστη ἀπόφαση τῆς πολιτικῆς Δικαιοσύνης.

Μὲ ἀμερόληπτη διαδικασία τῆς ἴδιας Δικαιοσύνης πρέπει νὰ ἐρευνηθεῖ καὶ ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Χριστόδουλου κατὰ τὰ ἐπίμαχα χρόνια τῆς ἐκκλησιαστικῆς παντοκρατορίας του. Καὶ νὰ τοῦ ἐπιβληθοῦν οἱ νόμιμες κυρώσεις.

Κανένας δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀσχημονεῖ σὲ βάρος τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ σὲ βάρος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ νὰ καλύπτεται κάτω ἀπὸ τὸ μανδύα τοῦ ὑψηλοῦ ἀξιώματός του.

**Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ**

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτῆτης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

Μεγάλου Ἀθανασίου (ἀπόσπασμα)

Κείμενο

«Βαδίζοντες δέ τήν ἀπλανῆ καί ζωηφόρον ὁδόν, ὀφθαλμόν μὲν ἐκ-κόψωμεν σκανδαλίζοντα· μή τόν αἰσθητόν, ἀλλά τόν νοητόν· οἶον ἐάν ὁ ἐπίσκοπος ἢ ὁ πρεσβύτερος, οἱ ὄντες ὀφθαλμοί τῆς Ἐκκλησίας, κακῶς ἀναστρέ-φονται καί σκανδαλίζωσι τόν λαόν, χρή αὐτούς ἐκβάλλεσθαι. Συμφέρον γάρ ἄνευ αὐτῶν συναθροίζεσθαι εἰς εὐκτήριον οἶκον, ἢ μετ' αὐτῶν ἐμβληθῆναι, ὥς μετὰ Ἀννα καί Καϊάφα, εἰς τήν γέενναν τοῦ πυρός. Ὅμοίως καί ἡ χεὶρ ὁ διάκονος, ἐάν ἀνάξιόν τι πράττῃ, χωρίζεσθω τοῦ θυσιαστηρίου».

Μετάφραση

Βαδίζοντας τό δρόμο, πού δέν παραπλανᾷ, ἀλλά ὁδηγεῖ στή ζωή, ἅς βγάλουμε τό μάτι, πού μᾶς σκανδαλίζει. Ὅχι τό αἰσθητό μάτι. Ἀλλά τό νοητό. Γιά παράδειγμα, ἂν ὁ Ἐπίσκοπος ἢ ὁ πρεσβύτερος, πού εἶναι τά μάτια τῆς Ἐκκλησίας, ἀναστρέφονται κακῶς καί σκανδαλίζουν τό λαό, πρέπει νά ἀποκόπτονται καί νά ἐκβάλλονται ἀπό τήν ἱερή Σύναξη. Γιατί συμφέρει νά συναθροιζόμαστε, χωρίς αὐτούς, στόν οἶκο τῆς προσευχῆς, παρά νά μποῦμε, μαζί μ' αὐτούς, στή γέεννα τοῦ πυρός, ὅπως ἂν ἤμασταν μέ τόν Ἀννα καί τόν Καϊάφα. Ὅμοια καί τό χερί, πού εἶναι ὁ διάκονος, ἂν κάνει κάτι τό ἀναξιοπρεπές, νά ἀποκόπτεται καί νά χωρίζεται ἀπό τό Θυσιαστήριο.

Ἕνας ἅγιος γέροντας μᾶς γράφει

Δέσποτα

Ἐπειδὴ τό θέμα «Χριστόδουλος» εἶναι μεγάλο, θά περίμενε κανεὶς νά χρησιμοποιηθῇ καί τό μεγάλο ὄπλο, τό βαρὺ πυροβολικό, πού λέγεται προσευχή (πρός τοὺς ἀναγνώστες τῆς Πληροφόρησης) μέ τήν ἔννοια: προσευχηθῆτε, γονατίστε, ἱκετεύσατε, εἶναι ἀπόλυτη ἀνάγκη...

Ἕνας γέρος